

[Justitsministeren.]

visning til den meget udførlige Behandling, som Lovforslaget har været Genstand for i det høje Folketing, at henstille, at det bliver underkastet en hurtig og velvillig Behandling i dette høje Ting.

Andrea Brochmann: Endelig har vi modtaget dette Lovforslag, efter at det har været behandlet i det andet høje Ting i tre Maaneder. Vi skriver i Dag den 11. April, saa vi kan ikke gøre os Haab om at faa Lejlighed til at tale meget om det, og det er maaske heller ikke nødvendigt, som det foreligger. Vi ser af Betænkningen, at Udvalget i det andet høje Ting har afholdt 10 Møder og haft 2 Samraad med Justitsministeren, og at Medlemmerne har været ude at bese forskellige Produktionsværksteder, om jeg saa maa sige, inden for Filmsomraadet; de har altsaa haft Lejlighed til at sætte sig nøje ind i Tingene, og vi maa jo saa gaa ud fra, at det nu foreliggende Lovforslag er saaledes, at vi kan tiltræde det.

Lovgivningen paa Filmsomraadet er jo af forholdsvis ny Dato. Den 28. Februar 1930 forelagde daværende Justitsminister Zahle Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 17. Marts 1922 om Biografteatervæsenets Ordning. Loven af 1922 var en Forsøgslov, der skulde revideres efter 5 Aars Forløb, men af forskellige Grunde skete det ikke; først i 1930 kom Loven til Revision. Det blev kun ganske faa Ændringer, man indførte i den nye Lov, der ogsaa kun blev af midlertidig Karakter, thi paa det Tidspunkt var Tone- og Talefilmen rykket frem, og vi lever jo fremdeles i et Aarhundrede, hvor Udviklingen med flyvende Fart fører os mod himmelstræbende Højder, ikke mindst med Hensyn til Radio og Film. Først i 1931 begyndte man at forevise Helafensfilms, og den eventyrlige Udvikling fra Stumfilm til Talefilm og nu snart til Farvefilm har bevirket, at Folk nu kan opleve at høre de største Kunstnere, saavel blandt Sangere som Skuespillere, i Biografteatret. Derfor maa det være i Folkets Interesse, at der lovgives paa dette Omraade, saa at Fanen paa det kulturelle Omraade stadig holdes højt.

Ved Skrivelse af 11. December 1933 nedsatte Justitsministeren et Udvalg med den Opgave at overveje Spørgsmaalene om

en Central for Indkøb af Films samt Gennemførelse af Foranstaltninger til Fremme af dansk Filmsproduktion og Fremvisning af Films af kulturel Værdi. Fremstaaende Mennesker baade i og uden for Rigsdagen blev Medlemmer af dette Udvalg, og som Resultat af Udvalgets Arbejde foreligger en meget interessant Betænkning, hvori ogsaa findes Udkast til Lov om Oprettelse af en Filmsfond og en Filmcentral. Betænkningen er afgivet i Oktober 1937, og det af den højtærede Justitsminister nu forelagte Lovforslag bygger for en væsentlig Del paa den enstemmige Betænkning fra den alsidigt sammensatte Biografkommission, idet Ministeren i Overensstemmelse med denne er kommet til det Resultat, at det hidtidige Bevillingssystem bør opretholdes i Princippet, da fri Næring paa dette Omraade vilde være uheldig af mange Grunde, men at der bør ske visse Ændringer i de gældende Regler for Tildeling af Bevillinger. Alt dette har den højtærede Justitsminister allerede omtalt. Man har paa Grundlag af de siden 1933 indhøstede Erfaringer underkastet hele Loven en Revision.

I § 1 gøres der nærmere Rede for, paa hvilke Vilkaar Bevilling til at drive Biografteater gives, og i § 2 fastslaas, at Bevillinger kun kan gives til den Kommune, hvori Biografteatret ligger, eller til en Enkeltperson. I enkelte Tilfælde, hvor det findes af Interesse at støtte Produktionen af danske Films, kan der dog meddeles et her i Landet hjemmehørende Selskab for Produktion af Films Bevilling, men denne betinges af, at Selskabet frembringer en Produktion af kulturelt og kunstnerisk værdifulde Films. Jeg kan med Hensyn til dette ganske slutte mig til den Kritik, som man under Folketingets Behandlinger fremførte mod de mindre gode Films, som netop det Selskab, der her var Tale om, havde fremstillet, men jeg synes for Resten, at allerede i de 3 Maaneder, der er gaaet, siden Forslaget var til første Behandling, er der sket synlige Fremskridt i Retning af at fremstille bedre Films.

Endvidere kan der i særlige Tilfælde gives Bevilling til Landsorganisationer, hvis Virksomhed er af samfundsnyttig og folkeopdragende Karakter. At det kan blive vanskeligt at afgøre, hvem der skal have